

og derfor kun ved Døden kunne ophøre at være kongevalgte Landstingsmænd, er uden Mening, thi de andre Landstingsmænd ere valgte paa 8 Aar, men hvis Landstinget bliver opløst, inden de 8 Aar ere forløbne, kan det virkelig ikke hjælpe, at Landstingsmændene løbe op og sige, de fulde 8 Aar ere ikke gaade endnu, maa vi faa Lov til at blive her.

Det er desuden en højst skadelig Teori for vort hele Forfatningsliv. De 12 kongevalgte Landstingsmænd kunne, hvis deres Mandater ophøre, naar Landstinget opløses, blive en nyttig Institution i vor nuværende Forfatning, idet de til Tider kunne kaste en Bro mellem Folketing og Landsting. Den Valgret, som haves til Folketinget, er jo saa forskellig fra den, der haves til Landstinget, at det med Nødvendighed maa følge deraf, at der bliver en overordentlig stor Forskel paa de Anskuelser, der ere repræsenterede overvejende i Landstinget, og de Anskuelser, der ere repræsenterede overvejende i Folketinget. Hvis man nu oven i Købet vil hævde, at de 12 kongevalgte Landstingsmænd altid skulde staa paa den ene Side og efter Højres Mening altid paa den Side, der var modsat Folketinget, gør man gennem denne Institution Kløften, jeg kan sige Afgrunden, imellem Folketing og Landsting endnu mere uoverstigelig, end den var i Forvejen.^{*)}

*) Under 1ste Behandling af Forslaget om Valgkredsordningen kom Forhandlingen ind paa Spørgsmaalet om de af Kongen udnævnte Landstingsmænds Stilling ved en Landstingsopløsning. Angaaende den tidligere Konseilspræsident *J. C. Christensens* Stilling til Spørgsmaalet kan anføres følgende (F. Sp. 1850): Konseilspræsidenten (Zahle): „Nu er det ærede Medlem (o: *J. C. Christensen*) og jeg blevne enige paa dette Punkt, at de kongevalgte kunne opløses; hvis jeg ikke har Ret, beder jeg det ærede Medlem modsige mig. Jeg mener, at det ærede Medlem deler Venstres Opfattelse, at de kongevalgte Landstingsmænd kunne opløses . . . (*J. C. Christensen* nikker) . . . det gør det ærede Medlem, det ærede Medlem bekræfter det nu. Saa er der ingen Uoverensstemmelse mellem os paa dette Punkt . . .“ — Med Hensyn til den tidligere Konseilspræsident *Neergaards* Stilling til Spørgsmaalet anføres følgende Udtalelse fra 3die Behandling af F. t. Grundlovændring (F. Sp. 6537): *Neergaard*: . . . „Naar man spørger mig som Politiker, har jeg ikke, tror jeg, ladet nogen være i Tvivl om, hvad mit Standpunkt er i den Sag, nemlig at jeg mener, de overvejende Grunde tale for Opløselighed, og at jeg mener, at en Opløsning af Landstinget ikke vil kunne foregaa, uden at man opløser helt igennem, ogsaa de kongevalgte.“